

støttelse til de arbejdsløse. Endvidere foreslaar vi, at Loven faar Gyldighed fra den 15. December, saaledes at de arbejdsløse, de daarligst stillede i vort Samfund, ogsaa kan faa en Julegave, som de sikkert i højeste Grad trænger til.

Endelig skal jeg paa min Partigruppes Vegne meddele, at vi kan tiltræde Ændringsforslag Nr. 4, der er stillet af det radikale Mindretal, idet det er i Overensstemmelse med de Synspunkter, jeg har gjort gældende, nemlig at der i Regeringsforslaget skal indføres en vis Orden og visse Regler for Udbetalingen af Understøttelsen, saaledes at det ikke bliver den rene Vilkaarlighed, hvorefter Understøttelsen til de arbejdsløse udbetales. Jeg skal hermed anbefale i første Række vort principale Ændringsforslag og subsidiært de Ændringsforslag, jeg her har nævnt.

Harboe: Paa det konservative Folkepartis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Jeg mener ikke, at der i og for sig er nogen Anledning til at komme ind paa nogen Debat af den Art, som den sidste ærede Taler, saa vidt jeg forstod, ønskede rejst med Hensyn til at spænde Livremmen ind og Gullaschbaroner, og hvad dertil hører. Jeg skal kun bemærke, at Gullasch jo er en Ret, der efterhaanden nydes i mindre Omfang her i Landet. Skal vi til at have fat i Gullaschbaronerne for at faa dem til at spænde Livremmen ind, tror jeg, vi vil opdage, at adskillige af dem overhovedet ikke har en Livrem mere. Men jeg tror, som sagt, ikke, der er Grund til at komme nærmere ind paa en saadan Debat; den er jo af mere agitatorisk Art.

Angaaende det socialdemokratiske Partis subsidiære Ændringsforslag skal jeg, uagtet det er en Bemærkning, som det maaske mere tilkommer den højtærede Indenrigsminister at gøre, sige, at naar det foreslaas, at Loven skal træde i Kraft fra den 15., altsaa straks, formaar jeg ikke at indse, hvorledes det rent administrativt skulde kunne lade sig gøre. Jeg kan ikke tænke mig, at dette Ændringsforslag kan accepteres. Naar Socialdemokratiet i Ændringsforslaget til § 1 foreslaar, at det gøres til Pligt for Kommunerne at støtte de arbejdsløse, maa jeg sige, at dette Ændringsforslag i Virkeligheden er af ganske formel Art. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at denne Lov vil blive bragt i Anvendelse, naar der foreligger virkelig Arbejdsløshed, og at paalægge en Pligt i saa Henseende er i Virkeligheden kun et Udtryk for en Mistillid overfor Kommunalbesty-

relserne, som jeg ikke finder Anledning til at nære. Som Følge deraf kan jeg heller ikke anbefale det sidste Ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet: at denne Lov skal træde i Kraft straks. Jeg synes, det er en ganske given Ting, at der maa Tid til at bringe dette i Orden, og Tiden er saa vist ikke for rigelig.

Rode: Udvalgsarbejdet viste hurtigt, at det var et Flertals Hensigt at bevare det i Regeringsforslaget foreliggende Grundlag, og dermed var det givet, at Grundlaget efter vor Opfattelse vilde blive fuldstændig forfejlet, at den Hjælp til arbejdsløse, som herigennem ydes, vilde hvile paa et Grundlag, som meget hurtigt vilde vise sig utilstrækkeligt og ikke i Stand til at bære den Situation, hvori de arbejdsløse og dermed Samfundet er. Da det imidlertid var klart, at Flertallet fastholdt Grundlaget, har vi undersøgt, om der var nogen Mulighed for indenfor Lovforslagets Rammer at tilvejebringe noget gunstigeres Forhold. Vi mener ikke, det er muligt indenfor Rammerne at tilvejebringe nogen som helst tilfredsstillende Ordning, thi selve Forslagets Grundlag lider af en Grundfejl; men noget af den fuldkomne Planløshed og Vilkaarlighed, som Forslaget ligesom sætter i System, kunde dog undgaaes ved Ændringer indenfor Rammen. Som Forslaget er affattet, vil det medføre i een Række Kommuner Afgørelser efter Skøn, det vil sige efter et forskelligt Skøn, og i en Række andre Kommuner Hjælp efter visse Regler, men efter forskellige Regler. Det er sandsynligt, at i langt de allerfleste af Landets Kommuner vil der blive administreret efter forskellige Opfattelser, og det er muligt, at der overhovedet ikke vil være to Kommuner, som arbejder efter samme Regler. For i nogen Maade at hindre denne fuldkomne Planløshed og Forvirring, hvis Følger særdeles hurtigt vilde vise sig uheldbringende for Samfundet, har vi foreslaaet, at man skulde tilvejebringe en Ensartethed i Reglerne ved at lade saadanne Regler udarbejde af Arbejdsløshedsnævnet efter Indstilling af Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser og Foreningerne af Hjelpekasser i Købstæder og i Landkommunerne. Naar Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser er særlig nævnte, er det, fordi de nævnte Foreninger ikke omfatter de to Hovedstadskommuner. Naar desuden Arbejdsløshedsnævnet medvirkede, vilde det være muligt at faa Regler af en vis Ensartethed, eventuelt en vis ensartet Gruppe Regler for Landkommunerne, en anden for Købstæ-